

ALLA DESSA AFFÄRER

MAGNUS NILSSON

En genomgång av de gångna årens politiska affärer ger vid handen att det inte rör sig om enstaka händelser. Kontokortsfiffel och utsvävningar på skattebetalarnas bekostnad tycks tvärtom vara vanligt, särskilt bland socialdemokratiska politiker.

Mona Sahlins kontokortsslarv var varken den största eller första skandalen med socialdemokratiska politiker inblandade. Men möjligen på högst nivå. Undantaget Göran Perssons vidlyftiga flygresor. Men de är bara anmärkningsvärda därför att de understryker bilden av Persson som en arrogant och maktberusad människa.

Mats Hulths krökande och allmänna utsvävningar är dock en stark konkurrent till Sahlin. Gemensamt för de båda historierna är främst den tragiska småttigheten som avslöjas. Hur maktens arrogans är sammanflätad med förkrympta liv. Sahlin köper billiga skinnjackor och parfym på bilfärjan till Danmark, Hulth fyllnar regelbundet till med ett litet gäng sossar

MAGNUS NILSSON är PR-konsult.

och fackföreningsfolk eller ölar slentrianmässigt med älskarinnan ett stenkast från kontoret.

Det är intressant hur mediabilden efterhand har blivit "en Toblerone" och "ett par öl". Framför allt när det gäller Hulth gör socialdemokratiska ledarsidor och intellektuella lyckligt drängtjänst och papegojar föreställningen om att några öl var allt det handlade om. Fragmenten av stödstrumperiet försöker likaledes påskina att Sahlin bara hade köpt lite choklad och ett blöjpaket.

Kontokort för egna utgifter

Det finns därför anledning att påminna om vad som verkligen hände.

Redan den 19 september 1990, när Mona Sahlin var nybliven arbetsmarknadsminister använde hon statens kontokort för egna utgifter för första gången. En tröja på Mexx Woman i Stockholm. 948 kronor.

Ett halvår senare köper hon återigen kläder på kortet för 3.220 kronor. Sommaren -91 använde Sahlin

statens kort 16 gånger under semestern.

Under valrörelsen 1994 hittade Sahlin ett stånd med skinnjackor i Filipstad och impulsade en jacka för 1.795 kronor. Två av Aftonbladets journalister var med men Sahlin betalade ändå med statens kort. Några dagar senare visar sig ett par paltor i en affär i Södertälje vara oemotståndliga och statens kort åker fram igen. Till detta kommer att Sahlin använder statens kort för att betala sådana utgifter som egentligen skall betalas av SAP.

Under åren mellan 1990 och 1995 handlar det om i runda slängar 100.000 kronor. Det är kläder, parfym, flygbiljetter, bilhyror och andra privatutgifter. Departementen fakturerar Sahlin och pengarna kommer in, men med stor fördröjning. Det är också så att tjänstemännen påtalar att Sahlins agerande direkt strider mot reglerna och att Sahlin lovar att bättra sig. Men det hela rullar på så länge hon har korten. Under denna tid är

familjen Sahlin också skyldiga staten pengar i skatt och Sahlin vägrar att betala småsummor som hon är skyldig sina barns dagis. Det slutar med att dagisfröken, som rimligen har ungefär en tredjedel av Sahlins lön, betalar ur egen ficka.

Kulturen inom (s)

Man bör komma ihåg att detta måste ha varit väl känt både på departementet och i partiet. Men hon får ändå hållas trots att många rimligen inser att beteendet kan bli en belastning. Vad säger inte detta om kulturen och hierarkin inom socialdemokratien? Och hur ser inte hennes kreditkortsnotor från tiden som partisekreterare ut?

Hulthaffären handlade heller inte om "nägra öl".

Tvärt om. Mats Hulth, hans kompisar Bengt Hedenström, vd för

Stockholms Mark- och lokalserings AB, Sisabs vd Jan-Åke Henriksson och vd:n för Stockholms Stadsteater AB (alla ägda av staden, inte konkurrensutsatta, privata företag) Peter Wahlqvist är eliten i ett gäng som representerar för miljontals kronor. Ungefär 60 procent av representationen är "intern" d v s man äter eller reser flådigt med folk man arbetar med och träffar mer eller mindre dagligen. Wahlqvist har t ex ätit hemma med sina kompisar och diverse ungar för stadens pengar. Inget syfte med representationen är angivet.

Större delen av krognotorna saknar angivelse av vilka som är med och äter och syftet med det hela. Jan-Åke Henriksson har gjort stora kontantuttag på stadens kort som inte redovisats.

Hulth är stålmannen i samman-

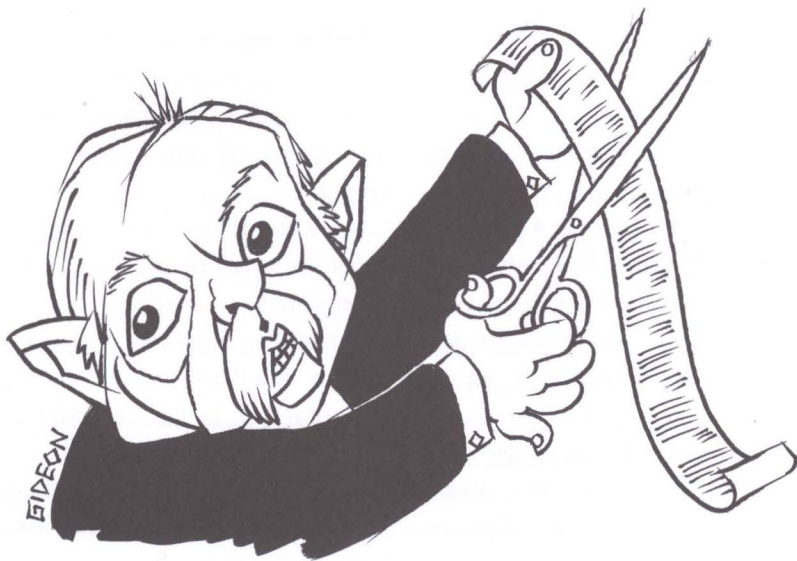
hanget. Han står för ungefär hälften av den totala representationen i stads-huset. Därtill kommer att han låtit staden betala Afrikaresor och mat till dottern med oklara syften och hundratusentals kronor i konsultarvoden utan synligt resultat.

Det hör till saken att stora delar av representationen handlar om vardagsluncher med kompisarna. På 104 granskade veckor har Hulth hunnit äta och dricka på stadens bekostnad 150 gånger. Den 27, 28 och 29 september är Hulth med sina fyra vänner på krogen fyra gånger i samband med "budgetdiskussioner". Vid ett av de tillfällena sätter de i sig 12 starköl och 8 snapsar. Att Stockholm har ett budgetunderskott på någon miljard kanske inte är förvånande?

Och detta har som sagt i den socialdemokratiska retoriken blivit "nägra öl".

I de allra flesta fall av mygel och skandaler är kommunala bolag inblandade. Vidare är det med ett par undantag sossar som lever flott på skattebetalarnas pengar. Andra fall är t ex:

Åke Abrahamssons. VD för det kommunala bolaget Västanstång i Linköping. Åkte på jaktresor med kompisarna i ledningen. Den omfattande förundersökningen vittnar om många resor, där jakt och fiske varit ett ständigt återkommande inslag. Här finns också flera pikanta detaljer; som när Åke Abrahamsson av misstag sköt en kronhjort under en resa 1995. Det kostade 22.000 kronor i troféavgift. Västanstång fick stå för fi-

olerna, precis som den gången 1993 då Åke Abrahamssons fågelhund var med på en resa och fick genomgå ett träningspass för 2.600 kronor.

Lars M Andersson. VD för Kommuninvest i Örebro. Tog ledningsgruppen på resor till bl a OS i Lillehammer, London och Island. Syftet oklart.

Dömd till fängelse

Sölve Conradsson. Socialdemokrat och "näringslivskonsulent" i Motala. Nöjesreste med kompisarna, åt, drack och köpte kläder. Dömd till fängelse.

Gun Fjellström. Kommunpolitiker i Danderyd. Lurade till sig 170.000 kronor i ersättningar för förlorad arbetsinkomst i samband med kommunala uppdrag.

Alf Ljungkvist. F d teknikchef i Sandvikens kommun. Köpte saker åt sig själv men lät kommunen betala.

Lennart Olsson. F d VD för det kommunala trafikbolaget i Göteborg. Reste och åt för skattebetalarnas pengar och utnyttjade sin ställning för egen vinning.

Björn Rosengren. Fd ordförande för TCO. Gick på porrklubb och betalade med TCO:s tjänstekort utan att ens märka att personalen lagt på en extra nolla på priset. Det avslöjades också att han åkt taxi och limousin i stor omfattning. Bl a helt enkelt låtit limon vänta i timmar utanför krogen. Numera landshövding i Norrbotten men utlöste ändå sin fallskärm på 35.000 kronor i månaden. "Man skall hålla de avtal som gjorts.

Det finns en moral i det" säger Rosengren som alltså lyckas klå skattebetalarna och TCO:s medlemmar på ungefär 80.000 kronor i månaden.

” Sahlin köper billiga skinnjackor och parfym på bilfärjan till Danmark, Hulth fyllnar regelbundet till med ett litet gäng sossar och fackföreningsfolk eller ölar slentrianmässigt med älskarinnan ett stenkast från kontoret. ”

Klippte kvitton

Per Anders Örtendahl. Var generaldirektör för vägverket. Myglade till sig en tjänstebostad trots att regeringen förbjudit det, som han dessutom betalade en uppseendeväckande låg hyra för. Andra inslag i skandalen var dyra konsulter, dolda dotterbolag, vidlyftig sponsring. Han får sparken och en fallskärm på drygt 4 miljoner.

Sigvard Marjasin. F d ordförande för kommunalarbetsförbundet, f d ordförande i Palmekommissionen och f d landshövding i Örebro. Lurade till sig representationspengar genom att dölja utgifter och klippa sönder kvitton. Åtalades men frikändes. Kritiserades för slarv och oegentligheter redan under sin tid som ordförande i

kommunal men fick LO centralt att byta ut revisorerna mot nya som inte framförde någon kritik!

I Örebro fiffles det med krognotor i Länstrafiken. Örebro Energis vd Lennart Svensson och den administrativa chefen Jörgen Granqvist gick på thaiboxning och porrklubb för kommunens pengar. Svensson avgick men fick en fallskärm på 7 miljoner.

De stackars Gävleborna har drabbats extra hårt. Där talar man om porrklubbsskandalen, Pirayaskandalen, ABF-skandalen och spelskandalen. Tre män från det lokala trafikbolaget X-trafik går på porrklubb i Bryssel för drygt 32.000 kronor. Dåvarande kommunalrådet Håkan Vestlund gick på den illegala spritklubben Piraya. Lars Björklund som var ordförande för ABF använde tjänstekortet för privata utgifter. VD:n i Kommunförbundet i Gävle Sven Jansson spelade bort 600.000 av kommunens pengar.

Fallskärmar på nio miljoner

Tre socialdemokratiska kommunalråd tvingades att avgå. Deras fallskärmar uppgår till nära nio miljoner kronor.

Moderater är inte lika väl representerade som socialdemokrater när det gäller skandaler och fiffel. Ett par tråkiga undantag finns dock. Riksdagsmannen Stig Bertilsson lurade till sig en halv miljon kronor i presstöd till sin tidning Dalslänningen och f d kommunalrådet i Mullsjö Håkan Jansson tog 40.000 ur kassan i ett kommunalt bolag.